

Tuuli hiljaa henkäilee

Ajoittaiset sadekuurot haihtuvat mustilta, muokatuilta pelloilta, auringon lämmittävien säteiden siivilöityessä kirkastuvan taivaan poikki kulkevien pilvenlonkien välistä. Tuulinen kostean viileä kevät on päättymäisillään alkukesän vielä hapuilevan lämpimiin päiviin. Pohjolan perukoille ovat menneet nekin satapäiset joutsenparvet, jotka viikkojen ajan lepäilivät välietapissaan järven lahdissa. Tyyneen alkukesän iltaan kuuluu kaulushaikaran kumean komeat mylvähdykset. ilman täyttää tuoreiden, vastavalmistuneiden koivunlehtien huumaaava tuoksu. Lyhyen pohjolan kesän kaikki toiveikkuus on aivan pian käsillä.

Toivottomalta sen sijaan vaikuttaa edessä oleva nelivuotiskausi valtakunnan vähäosaisten kannalta. Lähes kliinisen tehokkaasti, yritysmaailmasta tuotettujen saneerausoppien mukaisesti edenneet hallitusneuvottelut, päättyivät uuden hallituksen muotoutumiseen. Kristallikruunujen loisteen kimalteen huumaanuttamina, kullatuissa vallan saleissa, olikin saatu aikaan varsin kattava paketti valtakunnan velkaantumisen pysäyttämistä varten. Sellaiset pienet sivuseikat kuten vaalilupaukset, tuntuivat unohtuneen vaali-illan jälkeen. Jo parikymmentä vuotta ovat hallitukset leikanneet ja juustohöylänneet valtioleijonaa priimakuntoon. Lopputulos vain näyttää jo melko kapiselta ketulta.

Työmarkkinajärjestöjen ensimmäiset kommentit uuden hallituksen ohjelmaan olivat odotettuja. Järjestöissä ei pidetä siitä, että uutta yhteiskuntasopimusta ollaan toteuttamassa vaihtoehtoisesti palkanalennusten tai puolentoista miljardin lisäleikkauksien uhalla. Tosin järjestöpuolella ei vielä edes hapuillu kaikkein järeintä asetta samettikotelostaan; yleislakkoa.

Vähemmälle huomiolle uutta hallitusta muodostettaessa on jäänyt ulkopolitiikka ja sen tulevat linjaukset. Onko odotettavissa taas kuriiripostia Brysseliin, tällä kertaa Naton päämajaan jäsenyyshakemuksen muodossa. Tällä kertaa vain ei voi hakemusta perustella kansan hyväksynnällä kuten euroon liittymistä täpärrällä kyllä äänten voitolla, se kortti on jo käytetty. Toisaalta, onhan nyt jäsenyyden kannattajilla täyskäsi presidentistä eduskunnan puhemieheen. Jotain esimakua tulevasta kai ovat pohjoisessa pidettävät suuret sotaharjoitukset, joissa Suomen tunnuksia käyttävät lentokoneet, ensi kerran 70 vuoteen harjoittelevat oikeilla maahan pudotettavilla pommeilla.

Matkalla kirkonkylälle se pommi sitten allekirjoittaneellekin laukesi. Kuuma rauta ”Ferrari” alkoi olla liiankin kuuma Sepänkylän tienoilla, eikä auttanut kuin jäädä vähäksi aikaa vilvoittelemaan. Muuten kelpo ajopeli oli taas sortunut helmasyntiinsä, joka kyseistä automerkkiä on vaivannut kai koko historiansa ajan – ylikuumentuminen. Mutta kun hätä suurin niin apu on lähellä. Koeajoon sai kunnostetun johtotähden, eikä kallis kansiremontti enää tuntunut järkevältä. Parin viikon ajelun jälkeen ei ollut muuta vaihtoehtoa kuin tehdä kaupat. Diesel moottori, puolimiljoonaa ajettua kilometriä sekä täysin uusi mentaalinen asenne autoiluun tosin arvelutti. Autotalliinkaan ei uutukainen mahdu, ennen suursiivousta. Kaikki tuo unohtuu kun alla on tasainen maantie. Meno on tasaista ja hiljaista, vain ajoviiman kuulee henkäilevän kaunokaisen muodoilla.

Koulunmäki on taas hiljentynyt kesän ajaksi. Päättäjäisten hilpeän haikeat tunnelmat kaikuvat muistoina tyhjissä saleissa. Luetut ohjelmalehtiset siivotaan lattioilta, tuolit kasataan varastoihin. Vain ilmastoinnin hiljainen humina täyttää puolipimeät liikuntasalit. Kesä on tullut.

*Tuuli hiljaa henkäilee, aaltovapaa välkkyilee.
Pikkulintu suruton laulelee; nyt kevät on!*

RAUNO NIIRANEN
rauno.niiranen@suomi24.fi